A. Wanad kombed ja pruugid.

1. Lapsederistimisel:

Enne wanaste ei ole lapsi rohkem ristimata peetud, kui 3 pääwa; lapsed jäi ilma kirikuhärrast, nädalakorral aga ka wõõlmõlduist, kes teadsid enne kirikus ristitud. Tüdruku wanemate tulles wõttis iga waeter üks rahulik otsa: oli see rafe, õunilga, lapsa enne jamla oks, tõhendusjoks et tüdruk wiis oaks madarid wärwima kiskuma ja lõnga wärwima. Joodu maja tulles terekasid saadeid lapse wanemid järgmiste ümadega. Tere, tere armas wadet jee jus lõketas palju terwisid; Kõs kis ristitütre (ehk poja) jumera ja pikaks kaswab! Wanemate meelehead, Jumala armu ja õa, ema tiiga õnnistusjoks. Pale teretamise jooks äkitsi lapsega 3 korda ümber leba lauda, peatatas emmast tiitega silma kuiwatamise rätikut all ja ukse taga kwo wiste jaas: et lapsest kahelik kasu

kasuaks. Tüdrukuga jooksis wõi wanaema warsa juure ja naeras wana aneliku pärast tühja lapsides kudumea, tähendusjoks, et lapsest wiisa tüdruk kasuab. Oli ta poiss, siis saadi üks pun nõmu tuppa ja naeras seda nalkima.

2. Kastjas:

Enne päis ütes mehe juhuselt ist naese nimelikku asjust nõudmas. Seks otstarbeks oli kal üks pulk, mille ümber 3. nädu linga oli mõsitud, selle wiskas ta üi mehetüi saasjandust sise ja ütles nõwa näälega:

Lupasta Pooja pulka
Wiita Kürwane Katuka.

Kui teatro mees nende mõte jõel oli, siis wõttis ta nõe selle pulga maast ära. Oli ta aga tasumise waste, siis jäi pulk maha. Seda waatas naene ukse tagant nuilga jänele ja wiis sagu tagasi. Igakord siiskis see aga pimedas, mui tõsi oli jõe äärt peeg kõrgemad põles.

Sai pulk maast ära wõetud, tuliwad wanaks peigmees ja peigmese onu, ehk ligem sugulane, nes sajawanema ehk vanduvaga nime kandis ja peiu poiss sel wanu mõõk käes oli, millega uksest sisse ristamõõla löödi. Sisse minnes tuodi nõbeliku naeu anju tokka wälja ja sõeti sea pane linnarahuiud kalme nurka pääle. Laudas istus peigmese kõrwal sajawanem, siis peiu poiss; tisel pool perust ja kõrwatüe naese. Kõrwatüe naene andis igaühele 3. korda lusikaga suppi ja siis kõik ühtiwoorik kinkis tesilma oleba pandi anju wiskama. Peigmese jaoks oli weel laua peal sea pea, mille kõrs rand naeru täis oli tumbitud, selle pärit ta üne noobiga ära lõõmas. Ei lainud sel aga isaasorat korda, siis naeras ta kõrwa ist ühinni ja: päiwälja sitaluud! 3. Pulmas: Wiisama kui kos jes gi lõiwad peiu poisid mõõkadega uksepeale risti. Sisse minnes laulati: